

Formanden (Høgsbro): Under Forsættning af Thingets Samtykke har det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil ikke udtale mig nu, dersom noget af Regjeringens Medlemmer ønsker at udtale sig; det er det ikke min Mening at hindre.

Marineministeren (Ravn): Da det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) flere Gange har anmodet mig om at give nærmere Underretning om Indholdet af en Artikel i „Ringsted Folketidende“, saa vil jeg blot sige, at det, der har staaet i „Ringsted Folketidende“, er i det Væsentlige urigtigt. Jeg har ikke havt Anledning til at forbyde Nogen Noget eller til at true Nogen med nogen Ting. Forresten skal jeg overlade Sagen til det ærede Medlem og til Redaktionen for „Ringsted Folketidende“. Det ærede Medlem mente, at det kunde være meget interessant at vide, hvorledes Søofficerernes Mening var med Hensyn til Forsvarssagen. Nu skal jeg ikke sige, at jeg hender alle Søofficerernes Mening med Hensyn til denne Sag. Jeg skal kun bemærke, at der er Søofficerer, som ønske noget Mindre gjort med Hensyn til Befæstningen, end der er foreslaaet af Regjeringen, og som ønske væsentlig Mere gjort med Hensyn til Flaadens Udvikling, men det er da meget naturligt. Det kan ikke siges, hvad der vil blive billigst af de to Ting. Det tror jeg vil blive meget tvivlsomt. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Holstein-Ledreborg: Maafte jeg først maa sige, at det er berettiget, naar jeg fremdrog den Udtalelse af Ministeren med Hensyn til Anerkjendelse af Thingets Bevillingsmyndighed paa det her foreliggende Omraade; thi den ærede Ministers sidste Udtalelse angaaende dette Punkt er meget uklar. Det er mig meget lidt klart, hvorvidt den ærede Minister anerkjender, at Thinget her igjennem sin Afstemning paa dette Punkt afgjør Bevillingspørgsmaalet eller ikke. Den ærede Minister havde, saavidt jeg kunde forstaa ham, forstaaet sig bagved en Udtalelse af Statsrevisionen om provisoriske Love. Den har for mig meget liden Interesse. Hvad jeg vilde sætte Pris paa, var en bestemt Udtalelse fra den ærede Ministers Side, om at han erkjender Thingets Afgjørelse her for at være en Afgjørelse af Bevillingspørgsmaalet. Det troede jeg at se i den ærede Ministers Udtalelse, inden han nu sidst

havde Ordet. Men efter hvad der nu foreligger, betvivler jeg, at han i saa Henseende har udtalt sig. Men i saa Tilfælde vil jeg kun sige, at der har været overordentlig god Grund for mig til bestemt at hævde, at gennem den Afgjørelse, der her finder Sted, er Bevillingspørgsmaalet afgjort. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister havde udtalt sin Tilslutning hertil; men naar det ikke sker, ja, ja, saa vil det virkelig være nødvendigt for mig at gjøre det gjældende, for at det kan blive bestemt udtalt her i Salen.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, den ærede Minister har reist, og hvor han har bestridt Berettigelsen af min Udtalelse, nemlig Spørgsmaalet om Finantslovens Forbindelse med Tillægsbevillingsloven, saa vil den ærede Minister vistnok selv erkjende, at det er en rent formel Argumentation, den ærede Minister bruger der. Den ærede Minister siger, at Finantsloven undertiden er kommen til 2den Behandling, førend Tillægsbevillingsloven har foreligget. Deraf slutter han saa, at det er uberettiget i Lar at paastaa, at Betænkningen om Finantsloven ikke kunde komme, førend Tillægsbevillingsloven forelaa. Ja, ganske vist fra den rent logiske Side kunde han sige noget Saadant. Men da den ærede Minister veed, at her er Tale om en Tillægsbevillingslov, som forlanger 12 à 13 Millioner — Noget, som aldrig før har været Tilfældet — en Tillægsbevillingslov af en ganske anden Karakter og Rækkevidde, end nogen anden Tillægsbevillingslov har havt, saa synes den ærede Minister selv at maatte have set, at det er en Argumentation, som ikke har nogen reel Værdi. Det Samme forekommer mig at gjælde om det, som den ærede Minister sagde om de provisoriske Love. Den ærede Minister siger som Forsvar for, at han ikke har søgt de provisoriske Love afgjort saa hurtigt som muligt, at man her i Thinget har bebrejdet ham, at han en Gang søgte at faae afgjort en provisorisk Finantslov strax ved Begyndelsen af Samlingen. Det er atter en af de formelle Argumentationer, den ærede Minister bruger. (Afskydelse). Ja, vist er det kjedeligt; men der er dog ogsaa noget Fornøieligt derved, naar man ser Resultatet, ser, hvad en saadan formel Argumentation kan føre til, idet Ministeren kommer til at staa som det ustyldig forfulgte Lam, som overfaldes, hvad han saa end gjør; gjør han det ene, er det galt, og gjør han det andet, er det ogsaa galt. Man faaer det Vilde af den ærede Minister, at han paa alle mulige Maader søger at vinde Thingets Hjerte; men af den kolde Koltette afvises han paa det Grusomste. Forholdet